

પ્રકરણ - ૨૪

ક્ષય રોગ (ટચુબર ક્યુલોસીસ)

વિષયસૂચિ :

- ૧.૦ ક્ષયરોગ શું છે ?
- ૨.૦ ક્ષયરોગ કેવી રીતે ફેલાય છે ?
- ૩.૦ વ્યક્તિને ક્ષયરોગ છે કે નહીં તે કેવી રીતે જાણશો ?

૪.૦ ક્ષયરોગની સારવાર

૫.૦ ક્ષયરોગનું નિયંત્રણ અને પરિવર્તન માટે પ્રયાસ

ક્ષય રોગ (ટ્યુબર ક્યુલોસીસ)

ક્ષય એક ગંભીર રોગ છે. જે મોટેભાગે ફેફસામાં થાય છે. એવું કહેવાય છે કે બીજા બધા રોગ કરતાં દીભીને કારણે થતાં મૃત્યુનું પ્રમાણ ઘણું વધારે છે. દુનિયામાં ત્રીજ ભાગની વસ્તીને દીભીનો ચેપ લાગેલો છે. પરંતુ રોગ થનાર વ્યક્તિતનું પ્રમાણ (૦.૫%) દર હજરે પાંચ વ્યક્તિ જેટલું છે.

જ્યાં ઘણી વ્યક્તિઓ થોડી જગ્યામાં રહેતાં હોય ત્યાં દીભીનો રોગ ઝડપથી ફેલાય છે. દા.ત. શહેરોની ઝૂપડપણીમાં, ફેકટરીમાં, શરણાથી શિબિરોમાં, વગેરે જગ્યાએ એક વ્યક્તિનો ચેપ બીજને જલ્દી લાગે છે. જે લોકોને એચ.આઈ. વી. નો ચેપ લાગેલો છે તેઓને પણ દી બી જલ્દી લાગે છે.

વ્યવસ્થિત દવા કરવામાં આવે તો દીભી જરૂર મટી શકે છે.

સ્ત્રીઓમાં ક્ષય રોગ : આ રોગ સ્ત્રીઓ અને પુરુષો બન્નેને થાય છે. પણ સ્ત્રીઓની સારવારમાં ખાસ્સી ઢીલ થતી હોવાથી તેમને વધુ તકલીફ વેઠવી પડે છે. દરરોજની ૩૦૦૦ બેનો ક્ષય રોગને લીધે મરી જય છે. તેમાંથી ત્રીજ ભાગની બેનો રોગનું નિદાન નહીં થવાને કારણે મૃત્યુ પામે છે.

દીભીના દર્દીની ચેપી ખાંસીના લીધે બીજ તંદુરસ્ત લોકોને પણ દીભી થાય છે.

સ્ત્રીઓને કામના વધુ પડતા બોન્ને કારણે દવાખાનાને જવાનું અધ્યરું પડે છે. ઘણીવાર સ્ત્રીને દીભી છે એમ અભર પડે તો તેને ઘરમાંથી કાઢી મૂકે છે. તેથી ડરની મારી પણ બેનો નિદાન કરાવતી નથી. કામે જતી બેનોને પણ બીક હોય છે કે દીભી જહેર થતાં જ તેઓની નોકરી જરૂરી. તેથી તેઓ આ વાત જહેર કરતી નથી. બેનો બાળકો અને બિમારોની સારવાર કરતી હોય છે. તેથી તેઓના રોગનું વહેલું નિદાન અને વહેલી સારવાર રોગ ફેલાતો અટકાવે છે. ઘણીવાર બંનેને દીભીનો રોગ થયો હોય અને નિદાન ન થયું હોય ત્યારે આ બેનની સારવાર નથી થતી. તેમાંય વળી જે એને ગર્ભ રહે તો સ્ત્રીની હાલત ગંભીર બની જય છે. આવી બેનોએ તાત્કાલિક સારવાર લેવી જરૂરી છે.

જ્યારે ટીબીના જીવાણું શરીરમાં ફેફસાં સિવાયના બીજા અંગોને લાગે છે, દા.ત. કેટલીક વેળોમાં, હાડકાંમાં, સાંધામાં વગેરેમાં, ત્યારે તે ટીબીને (ફેફસાં સિવાયના અંગોનો : એકસ્ટ્રાપલ્મોનરી) ટીબી કહેવાય છે. કરોડરજજુ અને ભગજમાં લાગતા ટીબીને ટીબી મેનીન્જાઈટીસ કહેવાય છે.

૧.૦ ટીબી (ક્ષય રોગ) શું છે ?

ક્ષય રોગ જીવાણુથી થતો રોગ છે. આપણે ત્યાં લગભગ બધાને ટીબીના જીવાણું લાગેતા હોય છે. પણ તેનાથી બધાને રોગ થતો નથી. જીવાણું શરીરમાં ગયા પછી ક્યાં તો શરીર તેને મારી હટાવે છે અથવા તે શરીરમાં સુષુપ્ત બનીને પડ્યા રહે છે. જ્યારે કોઈપણ કારણસર વ્યક્તિની રોગ-પ્રતિકારક શક્તિ ઓછી થાય છે, ત્યારે આ જીવાણું સક્રિય બનીને વ્યક્તિને રોગથી બિમાર બનાવી હેઠે છે. સામાન્ય રીતે પ્રજનન અંગોમાં ટીબી લાગવાથી ઘણીવાર સ્વીચોને વ્યંઘત્વ આવે છે.

ટીબી વ્યક્તિના ફેફસાને અસર કરે છે. ગંભીર કુપોષણ થયું હોય, ડાયાબીટીસ હોય, ખૂબ ઘરડા અને નબળા લોકોને તથા એચ.આઈ.વી. લાગેતા વ્યક્તિને ટીબી રોગ જલ્દી થઈ જય છે. જીવાણું દર્દીના ફેફસામાં ઘર કરીને રહે છે અને ધીમે ધીમે ફેફસા સડવા માંડે છે અને તેમાં કાણાં પડે છે. શરીર તેનો પ્રતિકાર કરવા માટે વધુ શૈતકણો મોકલે છે અને આ કાણાં રસી અને લોહીથી ભરાઈ જય છે. જે સમયસર બરાબર સારવાર ન મળે તો આ દર્દીનું મૃત્યુ થાય છે. સામાન્ય રીતે ટીબીનો રોગ થયેલ વ્યક્તિને સારવાર ના મળે તો તે પાંચ વર્ષમાં મૃત્યુ પામે છે. એચ.આઈ.વી. થયેલ દર્દીને ટીબી થાય તો તેની તાત્કાલિક સારવાર કરવી જોઈએ. નહીં તો તેંબું બહુ જલ્દી મરણ પામે છે.

ટીબીના દર્દીના ફેફસાંમાં
કાયમી નુકસાન થાય છે.
બીડી, હુક્કો, તમાકુ લેવાથી
પરિસ્થિતિ વધુ બગડે છે.
ઘૂમ્પાનથી ફેફસામાં નુકસાન
થાય છે અને ફેફસાની કાર્યશક્તિ
હજુ ઓછી થાય છે તેથી ક્ષયના
દર્દીએ ઘૂમ્પાન કાયમ માટે
ઇડવું જોઈએ.

૨.૦ ટીબીનો (ક્ષય) ફેલાવો

ટીબીના જીવાણુ દર્દીના શ્વાસ દ્વારા વાતાવરણમાં જય છે. ખાસ કરીને તે વ્યક્તિ જ્યારે ખાંસે છે અને ગળજો કાઢે છે, ત્યારે મોટી સંખ્યામાં આ જીવાણુ વાતાવરણમાં ફેલાય છે અને હવા દ્વારા બીજા તંદુરસ્ત વ્યક્તિઓને તે લાગે છે.

જેને રોગના ચિહ્નો હેખાય છે તેવો દર્દી જ્યારે ખાંસે છે ત્યારે તેના ઉચ્છવાસમાં ટીબીના જીવાણુ આવે છે. પણ જેને ચિહ્નો નથી તેવા લોકોને ચેપ હોવા છીતાં તેઓ રોગ ફેલાવતા નથી. સામાન્ય રીતે ટીબીનો એક રોગી એક વર્ષમાં બીજાં ૧૦ જણને ટીબી આવી શકે પરંતુ દવા શરૂ કર્યાના એકાદ બે મહિનામાં જ એ રોગીનો રોગ બીજાં-ચેપી થઈ જય છે. માટે ટીબીનો રોગ ફેલાતો અટકાવવા માટે રોગની વહેલી સારવાર એ શ્રેષ્ઠ રસ્તો છે. યાદ રાખો જે દર્દીને ફેફસા સિવાયના બીજા અંગોનો ટીબી થયેતો છે તે ચેપી નથી.

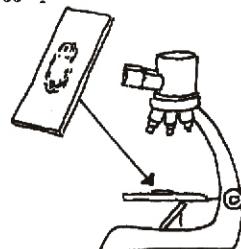
ટીબી કોઈને અડકવાથી, તે ની સાથે બેસીને જમવાથી કે તેના એંધા વાસણ ખાવા-પીવામાં વાપરવાથી કદી ફેલાતો નથી માટે આ દર્દીને આવી રીતે એકલા ના પાડશો.

જે કોઈને ટીબી જેવી જ નિશાનીઓ હોય પણ તેનો ગળજો ટીબી ના બતાવતો હોય તો તેને ફેફસાંની બીજી સમસ્યા હોઈ શકે છે. માટે તરત જ છાતીના રોગોના નિષ્ણાત ડૉક્ટરને મળો.

૩.૦ ટીબી (ક્ષય) નું નિદાન કેવી રીતે કરશો ?

જે કોઈ વ્યક્તિને

- * જ અઠવાડિયાથી જૂની ખાંસી હોય,
- * ગળજામાં ક્યારેય લોહી પડે,
- * છાતીમાં જ અઠવાડિયાથી દુઃખાવો,
- * જ અઠવાડિયાથી તાવ આવે તો તેને ક્ષય હોવાની શક્યતા છે.

ક્ષયની ચોક્કસાઈ કરવા માટે જેરદાર ખાંસી દ્વારા ફેફસાના ઉંડાણમાંથી નીકળેલો ગળજો ટેસ્ટ માટે લેવાનો છે. લેબોરેટરીમાં તેને સૂક્ષ્મમદર્શક યંત્રમાં લેવાથી તેમાં ટીબીના જીવાણુની હાજરી જેવા મળે છે. આવી રીતે ગળજાની (સવારના પહેલા ગળજાની) જ વાર તપાસ કરવામાં આવે છે. જે તેમાંથી બેમાં પણ ટીબી જીવાણુની હાજરી જેવા મળે તો ટીબીનું નિદાન નક્કી થાય છે. જે ગળજામાં જીવાણુ ના હેખાય છીતાં દર્દીના લક્ષણો અને ચિહ્નનોના આધારે ડૉક્ટરને ટીબી હશે એમ જણાતું હોય તો છાતીનો એકસ-રે લેવો જેઠાં એકસ-રે અને લક્ષણોના આધારે યોગ્ય જણાશે તો ડૉક્ટર ટીબીની સારવાર ચાલુ કરશો.

૪.૦ ટીબી (ક્ષય) ની સારવાર

ટીબીની દવાઓ બરાબર માત્રામાં અને પૂરતા સમય (કોર્સ પૂરો થાય ત્યાં સુધી) માટે નિયમિત લેવામાં આવે તો રોગ જરૂર મટી જય છે.

ટીબીની સારવારના બે તબક્કા છે. પ્રથમ ભાગમાં ૪ પ્રકારની જીવાણુ રોધક દવાઓ બે માસ સુધી લેવાની હોય છે. ત્યાર પછી ગળફો તપાસતાં તેમાં જીવાણુ મળતા નથી (non-infective). ત્યાર બાદ બે પ્રકારની દવાઓ ૪-૬ માસ સુધી ચાલુ રાખવાથી ટીબી સંદર્ભ મટી જય છે. ટીબી માટે સ્ટ્રેપ્ટોમાઇસીન, રીફામ્પીસીન, ઇથામ્બ્યુટોલ, આઈસોન્યાજીડ, પાઇરીજીનેમાઇડ, નામની દવાઓ વપરાય છે. (જુઓ તીલા પાનાં). ગળફાની તપાસ, દર્દીની તપાસ અને રોગની પરિસ્થિતિના આધારે વિવિધ પ્રકારની ટૂંકા ગાળાના (૬-૮ માસ સુધીના) દવાઓના કોર્સીસ આપવાના હોય છે. તે અંગે ડૉક્ટરની સલાહ મુજબ નિયમિત પૂરેપૂરી દવાઓ લેવાથી ટીબી જરૂર મટે છે. જે કોઈને બે માસની સારવાર પછી પણ ગળફો તપાસમાં ટીબી જેવા મળે તો તેને ટીબીના પ્રતિરોધક જીવાણુ લાગ્યા હોય તેવું બને છે. તેથી જ ટીબીની પ્રથમ હરોળની દવાઓ લાગુ પડતી નથી. આવા દર્દીની સારવાર માટે નિષણાત ડૉક્ટરને મળો. સગર્ભા બેનોએ ટીબીની સારવાર લેતાં પહેલાં ડૉક્ટરને જણાવવું જરૂરી છે.

સગર્ભાવસ્થામાં ટીબીની સારવાર :

સગર્ભાબેનને સ્ટ્રેપ્ટોમાઇસીન આપવી નહીં કારણકે તેનાથી ગર્ભસ્થ શિશુને બહેરાશ આવે છે. પાઇરીજીનેમાઇડ નામની દવાની અસર પણ ગર્ભસ્થ શિશુ પર થતી હોવાથી તે પણ લેવી જોઈએ નહિ. ટીબીની દવાઓથી હાથ-પગમાં ઝણાઝણાટી જેવું થાય છે. આ વખતે ૫૦ મિગ્રા. પાઇરીડોક્ષિન (વિટામીન બી-૬) ની ગોળી દરરોજ લેવાથી રાહત થાય છે. ટૂંકમાં સગર્ભા સ્વીને ટીબીની સારવાર માટે નિષણાત તબીબની સલાહ ખૂબ જરૂરી છે.

ટીબીની દવાઓ લો છો ત્યારે હોમોનિવાળી ગર્ભનિરોધક દવાઓ કામ કરી શકતી નથી તેથી આ બેનોએ કુદુંબ નિયોજન માટે બીજી પદ્ધતિ અપનાવી પડે છે.

સગર્ભાવસ્થામાં ટીબી થયો હોય ત્યારે તેની સારવારમાં તબીબી નિષણાત કહે તે મુજબ ૪ કરવી. ટીબી થાય ત્યારે બીજી કે દાડ જેવા વ્યસનો વધુ નુકશાન કરે છે. તેથી ટીબી થયેલ દર્દીએ બધી પ્રકારના વ્યસનોથી દૂર રહેવું જરૂરી છે.

ક્ષય રોગ (ટ્યુબર ક્યુલોસીસ)

દીભીની દવાની સાથે ઘણી વાર હાથ-પગમાં ઝણજણાઈ, દુઃખાવો પણ થાય છે. તેથી તે દવાઓની સાથે વિટામીન બી-૬ (૫૦ mg ગોળી) આપવામાં આવે છે.

એચ.આઈ.વી. પણ લાગ્યા હોય તેવા દીભીના દર્દીએ થાયાસીટાઝોન ન લેવી જેઠાએ કારણ તેનાથી ચામડી ઉભડવા માંડે છે. તેથી બીજુ દવાઓ પર આધાર રાખવો પડે છે.

દીભીની દવા લાંબો સમય ચાલનારી હોય છે અને અધૂરી દવાના કારણે ગંભીર પરિણામો આવે છે. માટે દરેક દર્દી દવાનો કોર્સ પૂરો કરે તે જરૂરી છે. આ માટે આરોગ્ય કાર્યકરોએ દર્દી નિયમીત દવા લે છે કે નહિ તે જેવું જેઠાએ અને તેની વ્યવસ્થિત નોંધ રાખવી જેઠાએ. આને ડાયરેક્ટલી ઓબ્સર્વર્ડ ટ્રીટમેન્ટ, શોર્ટકોર્સ અથવા ડોટ્ર્સ કહે છે. ભારત સરકારે અત્યારે ડોટ્ર્સ અભિગમ અપનાવેલ છે. તેની અંતર્ગત આરોગ્ય કાર્યકર કે આંગણવાડી કાર્યકર પાસે દર્દીને માટે જરૂરી દવાઓનો પૂરો કોર્સ આપી રાખવાનો હોય છે. આરોગ્ય કાર્યકરે પોતાની વ્યક્તિગત હેલ્પરેખ હેઠળ આ દવાઓ દર્દીને ગળાવવાની હોય છે. ડોટ્ર્સમાં અઠવાડિયામાં ત્રણ દિવસ દવાઓ લેવાની હોય છે. આ કાર્યકમ હેઠળ અપાતી દવાઓ ખૂબ અસરકારક અને તદ્દન મફત હોય છે. તેથી દીભીની દવાઓ સરકારી કેન્દ્રમાંથી જ લેવાનો આગ્રહ રાખવો જેઠાએ.

દીભીની સારવાર લેતા હો તો આટલું જરૂર કરો :

- * બધી જ દવાઓ નિયમ પ્રમાણે લો. ગમે તેટલું સારું લાગે તો પણ દવા બંધ કરવી નહીં. ડૉક્ટરની સલાહ મુજબ પૂરા સમય માટે દવાઓ લેવાનું ચાલુ જ રાખવું જેઠાએ, નહીં તો વધુ ગંભીર માંદગી પાઈ આવશે અને તમારા ધરના બીજ સભ્યોને પણ ચેપ લાગશે.
- * દવાઓની આડઅસર અંગે પૂરેપૂરી માહિતી રાખો. જે ગંભીર આડઅસર થાય તો દવા બંધ કરીને તરત જ આરોગ્ય કેન્દ્ર/ડૉક્ટરને મળો. તેઓ તમને યોગ્ય ફેરફાર કરી આપશો અથવા આડઅસરનો ઉપાય બતાવશો.
- * બને તેટલો વધુ આરામ કરો. ધરમાં ભળતો બધો જ ખોરાક પૂરતા પ્રમાણમાં ખાઓ.

- * તમારા રોગાણુ બીજને ના લાગે તે માટે જગ્યત રહો. ખાંસતી વખતે મોં પર કપડું રાખો. ગળફો જ્યાં ત્યાં થૂકવાને બદલે ભેગો કરી બાળી મુકો/જમીનમાં ખાડો કરીને ઢાઠી હો/સંડાસમાં રેડીને ખૂબ પાણી સાથે વહેવડાવી હો.
- * સારવાર દરમ્યાન બાળકને જન્મ આપો ત્યારે તમારા ગળફાની તપાસ કરાવો. જે તેમાં ટીબી જીવાણુની હાજરી ન હોય તો બાળકને બીસીજની (ક્ષય વિરોધી) રસી મૂકાવો. પણ જે તમારી ગળફાની તપાસમાં રોગાણુ પકડાય તો તમારા બાળકને પણ દવાઓ લેવી જરૂરી છે. સારવાર દરમ્યાન બાળકને ધાવણ આપવાનું ચાલુ રાખો. તેનાથી અતિ થવાની જરૂર નથી.

ટીબી દવાઓનો પ્રતિરોધ કરતા જીવાણુ :

જે કોઈ દર્દી પૂરતા પ્રમાણમાં દવા ન લે અથવા દવા અધૂરી મૂકે હે તો તેના શરીરમાં રહેલા બધા

ટીબીના દર્દીની દવા કરતાં
પહેલાં તેને પૂછો કે તે
દવાઓ અગાઉ લઈ ચૂકેલ
છે કે કેમ ?

જીવાણુ નાશ પામતા નથી. તેમાંથી કેટલાક જીવાણુ જે જીવતા રહ્યા
તે આ દર્દીએ લીધેલી દવા સામે પ્રતિરોધક બની ગયા છે. તેથી
જ્યારે થોડા વખત પછી ફરી આ જીવાણુના વૃદ્ધિ-વિકાસને લીધે
દર્દી બિમાર થશે ત્યારે તેને તે દવાઓ કામ લાગશે નહીં. આ દર્દી
બીજને ચેપ આપશો તે પણ આવો પ્રતિરોધક જીવાણુનો જ હશે.
આ રોગની સારવાર હવે વધુ અધરી બને છે અને વધુ મૌંધી પણ.

વળી કુલ ૧૮ મહિના દવા ચાલુ રાખવી પડે છે.

અગાઉ દવા લીધા બાદ અધૂરો કોર્સ મૂકનાર
વ્યક્તિમાં દવા પ્રતિરોધક જીવાણુ હોવાની શક્યતા
ખૂબ છે. આવો દર્દી બીજને રોગ આપશો તો બીજને
પણ જે તે દવા પ્રતિરોધક જીવાણુ જ લાગશે.

જે કોઈ દર્દી બે માસ સુધી દવા લે તો પણ તેનો ગળફો પોઝિટિવ (જીવાણુની હાજરી બતાવતો)
હોય તો તે દર્દીનો ટીબી દવા-પ્રતિરોધક ટીબી છે એમ માનીને સારવાર કરાવવી પડે.

ટીબીની દવા લાંબા ગાળાની છે. વચ્ચે દવા બંધ કરવાથી દર્દીનું અને સમાજનું ઘણું નુકશાન થાય છે.
તેથી ટીબીના પ્રત્યેક દર્દી બરાબર દવા લે તેનું ધ્યાન બરાબર રાખવું જોઈએ. દર્દીના સગા-વહાલાં
અને પાડોશીએ પણ ચિંતા રાખી તેને પ્રેમપૂર્વક દવા લેવા સમજવવા જોઈએ.

ક્ષય રોગ (ટચુબર કયુલોસીસ)

૫.૦ ક્ષયરોગ નિયંત્રણ અને પરિવર્તનની પ્રક્રિયા

દીબી અટકાવવાનો
શ્રેષ્ઠ ઉપાય કોઈ પણ
સમૂહાયમાંથી દીબીના
દર્દીઓને શોધી કાઢીને
વહેલી અને પૂરી સારવાર
આપી દેવામાં રહેલો છે.

તે ઉપરાંત આ પણ કરો :

- * તમારા ગામમાં દીબીના દર્દીના ઘરના સભ્યો-પાડોશીઓ જેને દીબીના લક્ષણ જણાય તે દીબી માટે ગળજા-તપાસ કરાવી લે તેનું ધ્યાન રાખવું.
- * જેને ત્રણ અઠવાડિયા જૂની ખાંસી હોય, વજન ઘટતું હોય અને કયારેક ગળજામાં લોહી આવ્યું હોય તેવા દર્દીને દીબીના નિદાન માટે જરૂર મોકલો.
- * ઘરમાં બારી-બારણાં ખુલ્લા રાખો. સૂર્ય પ્રકાશ અને પવનની સારી અવર જવર વાળા ઘરનું વાતાવરણ વધુ તંદુરસ્ત છે. તડકામાં દીબીના જંતુ જલ્દી નાશ પામે છે.

- * બીસીજીની (ક્ષય વિરોધી) રસી બધા બાળકોને બરાબર મૂકાવો. એઇડ્જવાળા બાળકને આ રસી ના મૂકવી.
 - * લોકશિક્ષણ દ્વારા દીભીના પ્રશ્ને લોકોને જગત કરો. દીભીના દર્દીઓને નજીકના કેન્દ્ર પરથી પૂર્તી દવા મળી રહે તે માટે કેન્દ્ર પર દવાનો નિયમિત સ્ટોક જળવાય તેવી વ્યવસ્થા ગોઠવો.
 - * દીભીના દર્દીઓને રોગને કારણે કેટલાક સામાજિક પ્રક્રિયાઓ સામનો કરવો પડે છે. તેમાં આરોગ્ય કેન્દ્ર દ્વારા કે અન્ય રીતે તેઓની મદદ થાય તેવું ગોઠવવું પડે.
- દા.ત. બેનને દીભી થયો હોય ત્યારે તેને સાસરેથી કાઢી મૂકે છે. ઘણીવાર આવી સ્વીને ફરી સાસરે બોલાવતા નથી ! જે બેનને દીભી થયો હોય તેના બાળકો અને પતિ વગેરે તેની સાથે પ્રેમથી વર્તતા નથી. તેને એકલી પાડે છે. ઘરેથી કાઢી ન મૂકે, પણ તેની સાથે કોઈ હણતું-ભણતું નથી તેને સાવ અલગ કરી નાંખે છે !
- દીભીની દવા લેવા માટે ખાનગી હોસ્પિટલમાં જવાથી કુટુંબ આર્થિક પાયમાત્રીમાં આવી જય છે. તેને સરકારી કેન્દ્રમાંથી દવા લેવા સમજવો.
- * હાલ એઇડ્જના રોગનો વાવર વધી રહ્યો છે. આપણે ત્યાં એચ.આઈ.વી.નો ચેપ લાગેલા માણસોની સંખ્યામાં વધારો થતો જય છે. ખાસ ઘ્યાલ રાખો કે જેને એચ.આઈ.વી./ એઇડ્જનું જેખમ છે તેને દીભી થવાનું જેખમ પણ વધી જય છે. તેવા સંજોગોમાં સમાજમાં દીભી અંગે વધુ જગૃતિ આવે તે જરૂરી છે. આ અંગે વધુ જગૃતિ આણવા માટે તમે ફળિયે ફળિયે ભેગા મળીને માહિતીની આપલે કરો.

ક્ષય રોગ (ટચુબર કયુલોસીસ)

દીબી અંગે લોકશિક્ષણ કરવા જહેર માધ્યમોનો ઉપયોગ કરવો જેઠાં એ
રોલપ્લે, નાટક, ગીત, નૃત્ય, છાપાં, દીવી, રેડિયો વગેરે
માધ્યમો દ્વારા ક્ષયરોગ જગૃતિના સંદેશાં લોકો સુધી પહોંચશે
તો ક્ષયરોગ પર નિયંત્રણ કરી શકાશે તેમાં કોઈ શંકા નથી.